Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 22. septembra 2016*

Spojené veci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P

Maxcom Ltd (C-248/15 P),
Európska komisia (C-254/15 P),
Rada Európskej únie (C-260/15 P)
proti

City Cycle Industries

„Odvolanie — Obchodná politika — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 501/2013 — Dovoz bicyklov odosielaných najmä zo Srí Lanky — Rozšírenie konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike na tento dovoz — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Články 13 a 18 — Obchádzanie — Odmietnutie spolupráce časťou výrobcov/vývozcov, na ktorých sa vzťahuje prešetrovanie — Dôkaz obchádzania — Súbor súhlasných nepriamych dôkazov — Nedostatok odôvodnenia“

1. Tieto návrhy sa týkajú troch odvolaní, v ktorých Maxcom Ltd, Európska komisia a Rada Európskej únie navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 19. marca 2015, City Cycle Industries/Rada** (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zrušil článok 1 ods. 1 a 3 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 501/2013*** (ďalej len „sporné nariadenie“) v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti City Cycle Industries (ďalej len „City Cycle“), ktorá bola žalobkyňou v konaní na Všeobecnom súde.

2. Tieto návrhy prednášam súbežne so svojimi návrhmi týkajúcimi sa vecí C-247/15 P, Maxcom/Chin Haur Indonesia, C-253/15, Komisia/Chin Haur Indonesia a C-259/15 P, Rada/Chin Haur Indonesia (ďalej len „návrhy týkajúce sa vecí Chin Haur“), ktorých predmetom sú tri odvolania podané tými istými odvolateľkami proti rozsudku Všeobecného súdu, Chin Haur Indonesia/Rada****, ktorý bol vyhlásený v ten istý deň ako napadnutý rozsudok a týka sa toho istého sporného nariadenia. Tieto tri odvolania vyvolávajú otázky podobné tým, o ktoré ide v prejednávaných veciach.*****

* Jazyk prednesu: francúzština.

** T-413/13, EU:T:2015:164.

*** Nariadenie z 29. mája 2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike rozširuje na dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku (Ú. v. EÚ L 153, 2013, s. 1).

**** T-412/13, EU:T:2015:163.

***** Kvôli stručnosti v týchto návrhoch viackrát odkážem na podrobnejšiu analýzu uvedenú v návrhoch týkajúcich sa vecí Chin Haur.

3. Všetky tieto veci v podstate poskytujú Súdnemu dvoru príležitosť objasniť požiadavky týkajúce sa dôkazu, ktorý Komisia a Rada (ďalej spolu len ako „inštitúcie“) musia predložiť na preukázanie existencie obchádzania v zmysle článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 (ďalej len „základné nariadenie“) ****** v situácii, ktorá sa vyznačuje odmietnutím spolupráce zo strany časti výrobcov/vývozcov, ktorých sa týkalo prešetrovanie zamerané na obchádzanie opatrení.

I – Právny rámec

4. Pokiaľ ide o podrobný opis právneho rámca, odkazujem na body 5 až 10 svojich návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur. Pre potreby tohto konania len pripomínam, že článok 13 základného nariadenia umožňuje inštitúciám, aby za určitých podmienok rozšírili antidumpingové clo, ktoré zaviedli na dovoz určitého výrobku z tretej krajiny, na dovoz podobných výrobkov aj z inej tretej krajiny, s cieľom zabrániť obchádzaniu pôvodných antidumpingových opatrení.

5. Z definície pojmu obchádzanie uvedenej v článku 13 ods. 1 tretej vete základného nariadenia vyplýva, že na preukázanie existencie obchádzania musia byť splnené štyri podmienky: i) musí dôjsť k zmene v štruktúre obchodu medzi dotknutou treťou krajinou a Úniou, ii) táto zmena musí vychádzať z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistuje iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla, iii) musí byť k dispozícii dôkaz o existencii ujmy a iv) musí byť k dispozícii dôkaz o existencii dumpingu. V prejednávaných veciach je sporný len druhý z týchto podstatných znakov obchádzania. *******

6. Ďalej treba tiež poukázať na to, že v zmysle článku 13 ods. 4 základného nariadenia možno výrobcovi/vývozcovi daného výrobku s pôvodom v krajine, ktorej sa týka prešetrovanie zamerané na obchádzanie opatrení, udeliť individuálne oslobodenie od cla, ktoré má zabrániť obchádzaniu opatrení, ak podal v stanovených lehotách žiadosť o oslobodenie, ktorá je náležite podložená dôkazmi, a – v prípade, ak k praktikám obchádzania dochádza mimo Únie –, keď sú splnené dve podmienky: po prvé, ak je schopný preukázať, že nie je prepojený s výrobcom, ktorý podlieha opatreniam, a po druhé, ak sa zistilo, že tento výrobca sa nepodieľa na obchádzaní.

7. Napokon článok 18 základného nariadenia s názvom „Odmietnutie spolupráce“ v odseku 1 stanovuje, že „v prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v… stanovenej [lehote], prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne možno vypracovať na základe dostupných skutočností“ a v odseku 6 stanovuje, že „ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by tomu bolo v prípade, ak by táto spolupracovala“.

****** Nariadenie z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1168/2012 z 13. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 237, 2012, s. 1).

******* V prejednávanom prípade bola totiž existencia troch ďalších znakov s konečnou platnosťou konštatovaná v napadnutom rozsudku a v týchto konaniach nie je spochybnená.

II – Okolnosti predchádzajúce sporom a sporné nariadenie

8. Okolnosti predchádzajúce sporom sú podrobne opísané v bodoch 1 až 28 napadnutého rozsudku, na ktoré odkazujem. Pre potreby tohto konania len pripomínam, že v roku 2012 začala Komisia nariadením******** prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených nariadením č. 990/2011********* prostredníctvom dovozu bicyklov odosielaných okrem iného zo Srí Lanky.

9. V rámci tohto prešetrovania podala City Cycle žiadosť o oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia. Komisia vykonala overovanie na mieste v priestoroch spoločnosti City Cycle na Srí Lanke a napokon zamietla jej žiadosť o oslobodenie.**********

10. Dňa 29. mája 2013 prijala Rada sporné nariadenie.

11. V tomto nariadení Rada najprv v odôvodneniach 35 až 42 uviedla, že šesť spoločností zo Srí Lanky, ktoré predstavovali 69 % celkového objemu dovozu zo Srí Lanky do Únie počas vykazovaného obdobia, predložilo žiadosť o oslobodenie v súlade s článkom 13 ods. 4 základného nariadenia. Jedna z týchto spoločností prestala vyrábať bicykle na Srí Lanke a vzala svoju žiadosť o oslobodenie späť. Ďalšie dve spoločnosti, medzi ktorými sa nachádzala City Cycle, neposkytli uspokojivú spoluprácu. Informácie, ktoré tieto spoločnosti poskytli, preto neboli zohľadnené a zistenia týkajúce sa týchto spoločností sa zakladali na dostupných informáciách v súlade s článkom 18 základného nariadenia.

12. Rada ďalej konštatovala, že boli splnené všetky podmienky pre zistenie existencie obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.***********

13. Konkrétne v prípade obchádzania na Srí Lanke Rada najprv preskúmala existenciu prekládky. V tejto súvislosti sa v odôvodneniach 77 až 79 sporného nariadenia uvádza:

„(77) Vývoz pôvodne spolupracujúcich spoločností zo Srí Lanky predstavoval počas vykazovaného obdobia 69 % celkového vývozu Srí Lanky do Únie. V prípade troch zo šiestich pôvodne spolupracujúcich spoločností sa prešetrovaním nezistili žiadne postupy prekládky. V rámci zvyšného vývozu nebola nadviazaná spolupráca, ako sa objasňuje v odôvodneniach 35 až 42.

(78) Z toho dôvodu vzhľadom na zmenu v štruktúre obchodu medzi Srí Lankou a Úniou uvedenú v odôvodnení 58 v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia a skutočnosť, že nie všetci výrobcovia/vývozcovia zo Srí Lanky podali žiadosť a/alebo spolupracovali, možno dospieť k záveru, že vývoz uvedených výrobcov/vývozcov možno považovať za postup prekládky.

(79) Existencia prekládok výrobkov čínskeho pôvodu cez Srí Lanku sa preto potvrdzuje.“

******** Nariadenie Komisie (EÚ) č. 875/2012 z 25. septembra 2012, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike prostredníctvom dovozu bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska, ktorý má alebo nemá deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku a na základe ktorého sa zavádza registrácia takéhoto dovozu (Ú. v. EÚ L 258, 2012, s. 21).

********* Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 990/2011 z 3. októbra 2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 261, 2011, s. 2). Pokiaľ ide o odkazy na skoršie nariadenia, pozri body 2 až 6 napadnutého rozsudku.

********** V tejto súvislosti pozri podrobnejšie body 8 až 18 napadnutého rozsudku.

*********** Pozri odôvodnenia 45 až 58 a 77 až 79 sporného nariadenia, ako aj odôvodnenie 92 (týkajúce sa neexistencie inej náležitej príčiny alebo iného ekonomického opodstatnenia, ako je úmysel vyhnúť sa platným antidumpingovým opatreniam), odôvodnenia 93 až 96 (týkajúce sa oslabovania nápravných účinkov týchto opatrení) a odôvodnenia 107 až 110 (týkajúce sa existencie dumpingu v porovnaní s predtým zistenou normálnou hodnotou) sporného nariadenia.

14. Následne Rada uviedla, že existencia montážnych činností v zmysle článku 13 ods. 2 základného nariadenia nebola na Srí Lanke preukázaná.**********

15. Za týchto okolností Rada na jednej strane dospela k záveru, že došlo k obchádzaniu prostredníctvom prekládky cez Srí Lanku, a rozšírila konečné antidumpingové clo upravené vykonávacím nariadením č. 990/2011 na dovoz bicyklov odoslaných zo Srí Lanky********** a na druhej strane zamietla oslobodenie v zmysle článku 13 ods. 4 základného nariadenia v prípade dvoch spoločností, vrátane spoločnosti City Cycle, keďže tieto spoločnosti nespolupracovali**********.

III – Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

16. City Cycle podala 9. augusta 2013 na Všeobecný súd žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia článku 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia.

17. Všeobecný súd 8. októbra 2013 vyhovel žiadosti spoločnosti City Cycle, aby vec bola prejednaná v skrátenom konaní.**********

18. Uznesením z 11. novembra 2013 predseda siedmej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Komisie na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Komisii však nebolo povolené, aby predložila vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.********** Keďže vec sa prejednávala v skrátenom konaní, Komisia podala 25. júna 2014 žiadosť, aby jej bolo povolené podať vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania.********** Všeobecný súd túto žiadosť zamietol.

19. Spoločnosti Maxcom bolo uznesením zo 16. júla 2014 povolené, aby vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania.

20. Na podporu svojej žaloby uviedla City Cycle päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod bol konkrétne založený na porušení článku 13 ods. 1 a článku 18 ods. 1 základného nariadenia. V prvej časti tohto žalobného dôvodu City Cycle napadla záver Rady týkajúci sa existencie zmeny v štruktúre obchodu. V druhej časti tohto žalobného dôvodu City Cycle spochybnila konštatovanie Rady uvedené najmä v odôvodnení 78 sporného nariadenia, ktoré sa týkalo uskutočňovania prekládky.**********

21. Na pojednávaní Komisia spochybnila prípustnosť žaloby ako celku, pričom tvrdila, že City Cycle nie je výrobcom/vývozcom zo Srí Lanky, ale len miestnym poskytovateľom služieb, ktorý koná na účet čínskeho podniku.

********** Pozri odôvodnenia 80 až 82 sporného nariadenia.

********** Pozri odôvodnenia 115 až 117 a článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia.

********** Pozri odôvodnenie 126 a článok 1 ods. 1 sporného nariadenia.

********** Pozri článok 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účinného v čase priebehu konania na tomto súde.

********** Toto rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 76a ods. 2 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktorý bol účinný v čase priebehu konania na tomto súde.

********** Podľa článku 76 ods. 2 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účinného v čase priebehu konania na tomto súde v prípade rozhodovania vo veci v skrátenom konaní mohol vedľajší účastník konania predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania iba vtedy, ak to Všeobecný súd povolil v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania prijatých v súlade s článkom 64 tohto rokovacieho poriadku. Návrh Komisie sa zakladal na tomto poslednom uvedenom ustanovení.

********** Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 18 základného nariadenia, zásady proporcionality, ako aj povinnosti odôvodnenia. Týkal sa konštatovania Rady, že City Cycle nespolupracovala. Tretí žalobný dôvod bol založený na porušení zásady náležitej starostlivosti a zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj článku 18 ods. 4 základného nariadenia a práva spoločnosti City Cycle na obhajobu. Jeho cieľom bolo preukázať, že Rada jednak náležite neinformovala spoločnosť City Cycle o svojom zámere zamietnuť jej žiadosť o oslobodenie a jednak jej neposkytla úplný prístup k spisu. Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. Piaty žalobný dôvod bol založený na porušení článku 13 ods. 1 základného nariadenia a zásady rovnosti zaobchádzania a týkal sa konštatovania Rady o existencii dumpingu.

22. Všeobecný súd napadnutým rozsudkom zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu, ako aj všetky ostatné žalobné dôvody ako nedôvodné. Naproti tomu, vyhovel druhej časti prvého žalobnému dôvodu, najmä prvej výhrade založenej na tom, že odôvodnenie 78 sporného nariadenia vychádza z nesprávneho posúdenia.

23. V tejto súvislosti Všeobecný súd v prvom rade v bodoch 82 až 97 napadnutého rozsudku preskúmal informácie, ktoré poskytla City Cycle v priebehu prešetrovania. Na základe tejto analýzy Všeobecný súd dospel k záveru, že tieto informácie neumožňovali preukázať, že City Cycle skutočne bola vývozcom s pôvodom na Srí Lanke alebo že spĺňala kritériá stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia.

24. V druhom rade Všeobecný súd v bode 98 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada napriek tomu nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz, na základe ktorého mohla v odôvodnení 78 sporného nariadenia výslovne konštatovať, že City Cycle vykonávala prekládku.

25. V treťom rade v bode 99 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že síce nemožno vylúčiť, že spomedzi všetkých praktík, postupov alebo činností, pre ktoré neexistovala iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie ako uloženie pôvodného antidumpingového cla v zmysle článku 13 ods. 1 druhého pododseku základného nariadenia, City Cycle vykonávala prekládku. Podľa tohto súdu však skutočnosť, že City Cycle nebola schopná preukázať, že je skutočne výrobcom zo Srí Lanky alebo že spĺňa článok 13 ods. 2 základného nariadenia, neumožnila Rade automaticky konštatovať, že City Cycle vykonávala prekládku, keďže taká možnosť vôbec nevyplýva zo základného nariadenia ani z judikatúry.

26. Všeobecný súd teda konštatoval, že treba prijať prvú výhradu uvedenú v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné zaoberať sa ďalšími troma výhradami, ktoré City Cycle uviedla v rámci tej istej časti tohto žalobného dôvodu. Všeobecný súd preto zrušil článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia.**********

IV – Návrhy účastníkov konania

27. Maxcom, Komisia a Rada svojimi odvolaniami navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, zamietol žalobu a zaviazal spoločnosť City Cycle na náhradu trov konania. Komisia a Rada subsidiárne navrhujú, aby bola vec vrátená Všeobecnému súdu na opätovné preskúmanie a aby sa o trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodlo neskôr.

28. City Cycle navrhuje, aby Súdny dvor v celom rozsahu zamietol odvolania proti napadnutému rozsudku a zaviazal spoločnosť Maxcom, Komisiu a Radu na náhradu trov konania. Pre prípad, ak by Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, City Cycle subsidiárne navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol o jej žalobe, prijal tri zostávajúce výhrady v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu a čiastočne zrušil článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa týmito ustanoveniami rozširuje antidumpingové clo uložené na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne na spoločnosť City Cycle a zamieta jej žiadosť o oslobodenie.

V – Analýza

29. Maxcom uvádza dva odvolacie dôvody, ktoré smerujú proti napadnutému rozsudku, prvý ako hlavný a druhý subsidiárny, Komisia uvádza štyri odvolacie dôvody a Rada uvádza dva odvolacie dôvody. Odvolacie dôvody uvedené vo všetkých troch odvolaniach sa do veľkej miery prekrývajú a v podstate ich možno zoradiť do štyroch skupín.

********** Pozri body 100 a 185 napadnutého rozsudku.

30. Po prvé Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže odmietol posúdiť *ex offo* neprípustnosť žaloby spoločnosti City Cycle.********** Po druhé Maxcom, Komisia a Rada tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil viacnásobného nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 13 ods. 1 základného nariadenia.********** Po tretie Komisia a Rada uvádzajú, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné a rozporné; v tej istej súvislosti Rada tiež tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkový stav.********** Po štvrté Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil jej procesné práva.**********

31. Štvrtý odvolací dôvod Komisie založený na porušení jej procesných práv je tak zo skutkového, ako aj z právneho hľadiska totožný s tretím odvolacím dôvodom, ktorý uviedla táto inštitúcia v rámci veci C-253/15 P, Komisia/Chin Haur Indonesia, v ktorej prednášam návrhy súbežne s návrhmi týkajúcimi sa prejednávaných vecí. Za týchto okolností – pokiaľ ide o opis tvrdení Komisie a dôvodov, pre ktoré sa domnievam, že tento odvolací dôvod treba zamietnuť – odkazujem na body 102 až 111 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

A – *O prvom odvolacom dôvode, ktorý uviedla Komisia vo veci C-254/15 P, založenom na tom, že Všeobecný súd nesprávne nepreskúmal ex offo prípustnosť žaloby spoločnosti City Cycle*

1. Argumentácia účastníkov konania

32. Komisia spochybňuje analýzu uvedenú v bodoch 42 až 44 napadnutého rozsudku, ktorou Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti proti žalobe spoločnosti City Cycle, ktorú Komisia vzniesla na pojednávaní. Komisia konkrétne vytýka Všeobecnému súdu, že sa tým, že odmietol preskúmať *ex offo* neprípustnosť tejto žaloby, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

33. Po prvé podľa Komisie rozhodnutie Všeobecného súdu nepreskúmať prípustnosť žaloby odporuje judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej musí súd Únie prihliadať na neprípustnosť *ex offo*. Po druhé Komisia tvrdí, že skutočnosť, že mohla vzniesť námietku neprípustnosti až na pojednávaní, je dôsledkom rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorým jej nebolo povolené predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Po tretie Komisia tvrdí, že spis obsahoval dostatok dôkazov umožňujúcich preukázať, že prípustnosť žaloby spoločnosti City Cycle vyvolávala nielen špekulácie, ale vážne pochybnosti. Všeobecný súd navyše sám konštatoval, že City Cycle nepreukázala, že bola výrobcom alebo vývozcom bicyklov.

34. City Cycle nesúhlasí s tvrdeniami Komisie.

2. Posúdenie

35. V bodoch 41 až 45 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti, ktorú Komisia vzniesla na pojednávaní. Všeobecný súd najprv uviedol, že vzhľadom na to, že Rada nevzniesla námietku neprípustnosti, Komisia ako vedľajší účastník konania podľa judikatúry nebola oprávnená vzniesť takú námietku. Všeobecný súd ďalej konštatoval, že Komisia v každom prípade na pojednávaní uviedla len špekulácie, a to v mimoriadne pokročilom štádiu súdneho konania, pričom nepredložila nové dôkazy na podporu svojej výhrady založenej na neprípustnosti žaloby.

********** Prvý odvolací dôvod Komisie vo veci C-254/15 P.

********** Prvý a druhý odvolací dôvod spoločnosti Maxcom vo veci C-248/15 P, druhý odvolací dôvod Komisie vo veci C-254/15 P a prvý odvolací dôvod Rady vo veci C-260/15 P.

********** Tretí odvolací dôvod Komisie vo veci C-254/15 P a druhý odvolací dôvod Rady vo veci C-260/15 P.

********** Štvrtý odvolací dôvod Komisie vo veci C-254/15 P.

36. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že podľa ustálenej judikatúry vedľajší účastník konania nie je oprávnený vzniesť námietku neprípustnosti, ktorá nie je uvedená v žalobných návrhoch žalovaného účastníka konania**********, a preto súd Únie nie je povinný preskúmať takú námietku.

37. Neprípustnosť žaloby o neplatnosť vyplývajúca z nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu však predstavuje dôvod verejného poriadku**********, ktorý musí súd Únie zohľadniť ako taký *ex offo*********.

38. V prejednávanom prípade treba konštatovať, že – v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia – Všeobecný súd preskúmal prípustnosť žaloby vzhľadom na tvrdenia, ktoré Komisia uviedla na pojednávaní. V bode 44 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že tieto tvrdenia týkajúce sa vzťahov medzi spoločnosťou City Cycle a čínskym podnikom, ktoré Komisia spochybnila, neboli podporené novými dôkazmi, ktoré by mohli spochybniť prípustnosť žaloby podanej spoločnosťou City Cycle.

39. City Cycle sa v každom prípade – ako sama zdôrazňuje – zúčastnila na predmetnom prešetrovaní zameranom na obchádzanie opatrení, je individuálne spomenutá v spornom nariadení ako vývozca bicyklov s pôvodom na Srí Lanke do Únie a vo vykonávacom nariadení individuálne nebola zvýhodnená na základe spolupráce a oslobodená od cla. Za týchto okolností sa domnievam, že nemožno spochybniť, že sporné nariadenie sa priamo a osobne týka spoločnosti City Cycle.**********

40. Z toho vyplýva, že Komisia nemôže tvrdiť, že Všeobecný súd pochybil tým, že zamietol námietku neprípustnosti, ktorú Komisia vzniesla na pojednávaní. Prvý odvolací dôvod, ktorý uviedla táto inštitúcia vo veci C-254/15 P, preto treba podľa môjho názoru zamietnuť.

B – *O odvolacích dôvodoch založených na nesprávnom uplatnení článku 13 ods. 1 základného nariadenia*

1. Argumentácia účastníkov konania

41. Maxcom, Komisia a Rada tvrdia, že úvahy obsiahnuté v bodoch 98 a 99 napadnutého rozsudku, na základe ktorých Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie, vychádzajú z viacnásobného nesprávneho právneho posúdenia pri uplatňovaní článku 13 ods. 1 základného nariadenia.

********** Rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i. (C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 67 a citovaná judikatúra).

********** Pozri najmä rozsudok z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia (C-298/00 P, EU:C:2004:240 bod 35), ako aj uznesenie predsedu Súdneho dvora z 24. marca 2009, Cheminova a i./Komisia [C-60/08 P(R), neuverejnené, EU:C:2009:181, bod 31].

********** Pozri rozsudok z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia (C-313/90, EU:C:1993:111, bod 23 a citovanú judikatúru). V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 150 rokovacieho poriadku spresňuje, že Súdny dvor môže aj bez návrhu kedykoľvek rozhodnúť o prekážke konania z dôvodu verejného záujmu. Okrem toho podľa judikatúry, ktorá je v súčasnosti už ustálená, Súdny dvor rozhodol, že súd Únie musí prihliadať na dôvody verejného poriadku *ex offo* [pozri najmä rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67); z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia (C-272/09 P, EU:C:2011:810), a z 19. decembra 2013, Siemens/Komisia (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:866, bod 321)]. Pozri v tejto súvislosti aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci Philips Lighting Poland a Philips Lighting/Rada (C-511/13 P, EU:C:2015:206, bod 56).

********** Pozri v tejto súvislosti rozsudok z 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, bod 30 a citovanú judikatúru). Pokiaľ ide o prehľad judikatúry týkajúcej sa aktívnej legitimácie na podanie žaloby proti rozhodnutiu v oblasti antidumpingových opatrení vo všeobecnosti, pozri bod 92 a nasl. návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Bot vo veci Philips Lighting Poland a Philips Lighting/Rada (C-511/13 P, EU:C:2015:206).

42. V prvom rade Maxcom vytýka Všeobecnému súdu, že uplatnil článok 13 ods. 1 základného nariadenia zjavne nesprávne, keďže rozhodol, že Rada nemohla dospieť k záveru, že City Cycle vykonávala prekládku, na základe konštatovania, že nebola skutočným výrobcom zo Srí Lanky a že nevykonávala montážne činnosti prekračujúce prahové hodnoty stanovené v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia. Maxcom sa preto domnieva, že Súdny dvor by mal zrušiť závery Všeobecného súdu týkajúce sa druhej časti prvého žalobného dôvodu.

43. Po prvé Maxcom tvrdí, že posúdenie uvedené v bodoch 98 a 99 napadnutého rozsudku je založené na zásadne nesprávnom chápaní článku 13 ods. 1 základného nariadenia a v podstate odmeňuje spoločnosť City Cycle za to, že v rámci prešetrovania poskytla neúplné, rozporné a neoveriteľné informácie. Na základe znenia tohto článku možno podľa spoločnosti Maxcom dospieť k záveru o existencii prekládky za podmienok, akými sú podmienky posudzované v prejednávanej veci, keď City Cycle dovážala súčiastky čínskeho pôvodu a vyvážala bicykle do Únie bez toho, aby preukázala, že je výrobcom alebo že montážne činnosti, ktoré vykonáva, prekračujú prahové hodnoty stanovené v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia. Maxcom sa navyše domnieva, že posúdenie Všeobecného súdu nie je v súlade s účelom základného nariadenia, ktorý spočíva v ochrane výrobného odvetvia Únie pred dumpingovým dovozom z tretích krajín, ani s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej majú inštitúcie Únie v rámci antidumpingových prešetrovaní širokú mieru voľnej úvahy.

44. Po druhé Maxcom uvádza, že záverom nachádzajúcim sa v bodoch 98 a 99 napadnutého rozsudku odporujú závery Všeobecného súdu týkajúce sa druhého žalobného dôvodu spoločnosti City Cycle, v ktorých Všeobecný súd jednak uviedol, že informácie poskytnuté spoločnosťou City Cycle boli neúplné, a jednak zamietol výhradu založenú na tom, že Rada v súvislosti s konštatovaním, že City Cycle nespolupracovala, porušila článok 18 základného nariadenia, zásadu proporcionality a povinnosť odôvodnenia.

45. V druhom rade Komisia a Rada tvrdia, že Všeobecný súd vychádza v napadnutom rozsudku z implicitného predpokladu, že článok 13 ods. 1 základného nariadenia vyžaduje, aby inštitúcie preukázali, že každý výrobca/vývozca v krajine, ktorá je predmetom prešetrovania, vykonáva prekládku. Takýto výklad je nesprávny. Po prvé odporuje povinnosti posúdiť podmienky uvedené v článku 13 ods. 1 základného nariadenia na úrovni krajiny, a nie na úrovni jednotlivých vývozcov. Po druhé robí článok 13 ods. 4 základného nariadenia bezpredmetným. Po tretie zamieňa pojem „praktika obchádzania“ s jedným z jeho prejavov, konkrétne s prekládkou. Inštitúcie však nie sú povinné konkrétne preukázať existenciu presných praktík obchádzania. Po štvrté Všeobecný súd pri posudzovaní jednotlivých žalobných dôvodov vyložil pojem praktika obchádzania rozporne.

46. V treťom rade Maxcom, Komisia a Rada tvrdia, že konštatovania Všeobecného súdu uvedené v bodoch 98 a 99 z právneho hľadiska nepostačujú na odôvodnenie záveru, že došlo k porušeniu článku 13 ods. 1 základného nariadenia. Aj keby sa totiž Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že dospela k záveru – ako sa uvádza v napadnutom rozsudku –, že City Cycle sa podieľala na prekládke, táto inštitúcia bola napriek tomu oprávnená na základe dôkazov týkajúcich sa ostatných výrobcov/vývozcov zo Srí Lanky a zmeny v štruktúre obchodu konštatovať, že dochádzalo k prekládke cez Srí Lanku. Skutočnosť, že Rada konštatovala, že viacerí výrobcovia/vývozcovia zo Srí Lanky, ktorí nespolupracovali, sa podieľali na prekládke, je totiž z právneho hľadiska odôvodnená, aj keď sa rozhodne, že toto konštatovanie v prípade jedného z nich neplatí. Maxcom, Komisia a Rada sa domnievajú, že Všeobecný súd tým, že dospel k záveru, že konštatovanie o prekládke v prípade jedného výrobcu spôsobilo protiprávnosť celého súboru nepriamych dôkazov, na ktorom je založený záver o existencii prekládky na úrovni krajiny, skreslil zmysel odôvodnenia 78 sporného nariadenia a porušil článok 13 ods. 1 základného nariadenia.

47. City Cycle nesúhlasí s tvrdeniami spoločnosti Maxcom, Komisie a Rady.

2. Posúdenie

a) Pripomenutie zásad stanovených judikatúrou týkajúcich sa právnej úpravy Únie v oblasti obchádzania

48. V bodoch 42 až 54 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur som uviedol podrobnú analýzu právnej úpravy Únie v oblasti obchádzania z hľadiska judikatúry Súdneho dvora, na ktorú odkazujem. Pre potreby tohto konania len v prvom rade pripomínam, že z judikatúry vyplýva, že bremeno preukázania existencie obchádzania a konkrétnejšie všetkých štyroch podstatných znakov obchádzania, ktoré sú uvedené v článku 13 ods. 1 tretej vete základného nariadenia a spomenuté v bode 5 týchto návrhov, nesú inštitúcie.**********

49. V uvedených návrhoch som ďalej poukázal na to, že z logiky a štruktúry právnej úpravy Únie v oblasti obchádzania vyplýva, že analýza, ktorej cieľom je overiť, či sú splnené štyri podmienky uvedené v článku 13 ods. 1 základného nariadenia, má preukázať existenciu obchádzania antidumpingového cla *na úrovni krajiny*, ktorej sa týka prešetrovanie zamerané na obchádzanie opatrení. Naopak špecifická situácia *jednotlivých výrobcov/vývozcov* sa zohľadňuje v rámci analýzy podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia.**********

50. V tých istých návrhoch som poukázal na to, že z rozsudkov Simon, Evers & Co.********** a APEX********** vyplýva, že v prípade odmietnutia spolupráce zo strany všetkých subjektov, ktorých sa týka prešetrovanie zamerané na obchádzanie opatrení, je bremeno preukázania obchádzania, ktoré nesú inštitúcie, výrazne zmiernené. Súdny dvor uznal také zmiernenie vzhľadom na to, že článok 18 ods. 1 a 6 základného nariadenia umožňuje možnosť vyvodiť závery, dokonca aj konečné, na základe dostupných údajov a pristupovať k strane, ktorá nespolupracuje alebo spolupracuje iba čiastočne, menej priaznivo ako v prípade jej spolupráce. V takých prípadoch teda inštitúcie môžu vychádzať zo súboru súhlasných nepriamych dôkazov umožňujúcich dospieť k záveru o existencii obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.**********

51. V tých istých rozsudkoch však Súdny dvor tiež spresnil, že normotvorca Únie nemal v úmysle zaviesť právnu domnienku, ktorá by umožňovala z odmietnutia spolupráce zainteresovaných alebo dotknutých strán priamo vyvodiť existenciu obchádzania a zbavovala by inštitúcie akéhokoľvek dôkazného bremena.**********

52. V bode 69 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur som tiež konštatoval, že dôvod výkladu prijatého Súdnym dvorom v rozsudkoch Simon, Evers & Co. a APEX v prípade úplného odmietnutia spolupráce, a to požiadavka neohroziť účinnosť opatrení na ochranu obchodu Únie**********, v celom rozsahu platí aj v prípade, v ktorom zainteresované podniky, ktoré nespolupracovali pri prešetrovaní, predstavujú väčšinový podiel na dovoze daného výrobku do Únie.

********** Pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 35) a bod 45 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

********** Pozri body 46 až 48 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

********** Rozsudok zo 4. septembra 2014 (C-21/13, EU:C:2014:2154).

********** Rozsudok zo 17. decembra 2014 (C-371/14, EU:C:2015:828).

********** Pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, body 30 až 37) a rozsudok zo 17. decembra 2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, bod 62 až 69); pozri body 49, 50 a 52 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

********** Pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 36) a rozsudok zo 17. decembra 2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, bod 68); pozri bod 51 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

********** Pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 37) a rozsudok zo 17. decembra 2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, bod 69).

53. Táto judikatúra sa teda podľa môjho názoru vzťahuje aj na prípad, o aký ide v prejednávanej veci, keď výrobcovia/vývozcovia, ktorí skutočne spolupracovali pri prešetrovaní zameranom na obchádzanie opatrení, predstavovali len 25 % celkového dovozu daného výrobku zo Srí Lanky do Únie.********** V prípade, ak je úroveň neposkytnutia spolupráce takáto vysoká, si teda myslím, že inštitúcie sú oprávnené oprieť sa o súbor súhlasných nepriamych dôkazov, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázali existenciu podstatných znakov obchádzania a konkrétnejšie aby preukázali, že zmena v štruktúre obchodu vychádza z praktík obchádzania.**********

b) O porušení článku 13 ods. 1 základného nariadenia

54. Všeobecný súd v prejednávanom prípade v napadnutom rozsudku vyhovel druhej časti prvého žalobného dôvodu spoločnosti City Cycle, ktorá bola založená na porušení článku 13 ods. 1 a článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Aj keď teda Všeobecný súd v príslušných bodoch napadnutého rozsudku výslovne neuviedol, ktoré ustanovenia Rada podľa jeho názoru porušila v spornom nariadení, Všeobecný súd nevyhnutne odôvodnil zrušenie tohto nariadenia porušením týchto ustanovení.

55. Všeobecný súd konkrétne v bode 98 uvedeného rozsudku konštatoval, že Rada nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz, na základe ktorého mohla v odôvodnení 78 sporného nariadenia výslovne konštatovať, že City Cycle sa podieľala na prekládke.

56. Ako však vyplýva z bodu 13 týchto návrhov, Rada v odôvodnení 78 sporného nariadenia dospela k záveru, že vývoz výrobcov/vývozcov, ktorí nespolupracovali pri prešetrovaní, možno *považovať* za postup prekládky, na základe dvoch skutočností: jednak vzhľadom na konštatovanie o existencii zmeny v štruktúre obchodu medzi Srí Lankou a Úniou a jednak vzhľadom na „skutočnosť, že nie všetci výrobcovia/vývozcovia zo Srí Lanky podali žiadosť a/alebo spolupracovali“. Len na základe konštatovania uvedeného v odôvodnení 78 sporného nariadenia Rada v odôvodnení 79 toho istého nariadenia dospela k záveru, že „existencia prekládok výrobkov čínskeho pôvodu cez Srí Lanku sa preto potvrd[ila]“.

57. Na základe znenia uvedených odôvodnení 78 a 79 som dospel k dvom úvahám.

58. V prvom rade konštatujem, že Rada – na rozdiel od toho, ako v tom istom nariadení postupovala, pokiaľ ide o Indonéziu, čo je krajina, o ktorú išlo vo veciach týkajúcich sa spoločnosti Chin Haur – v prípade Srí Lanky neodôvodnila záver o existencii prekládky na úrovni krajiny v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia konštatovaním týkajúcim sa individuálneho výrobcu.**********

59. V odôvodnení 78 sporného nariadenia sa totiž nenachádza nijaké výslovné konštatovanie, aké sa nachádza v odôvodnení 62 toho istého nariadenia, podľa ktorého Rada na základe individuálnej analýzy dospela k záveru, že konkrétna spoločnosť bola zapojená do praktík obchádzania prostredníctvom prekládky.********** V spomenutom odôvodnení 78 sa len uvádza, že vývoz podnikov, ktoré nespolupracovali, *sa považuje* za prekládku, ktorej existencia sa vyvodzuje z dvoch skutočností uvedených v bode 56 týchto návrhov, ktorými sú jednak konštatovanie o existencii zmeny v štruktúre obchodu a jednak odmietnutie spolupráce zo strany väčšiny výrobcov/vývozcov zo Srí Lanky.

********** Táto informácia nevyplýva zo sporného nariadenia, ale ju poskytla Komisia na pojednávaní.

********** Pozri bod 69 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

********** Pozri bod 49 týchto návrhov.

********** Pozri odôvodnenia 62 a 64 sporného nariadenia, ako aj body 56, 57 a 75 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

60. V druhom rade však treba konštatovať, že tieto dve skutočnosti, ktorými Rada odôvodnila svoj záver, neumožňujú jednotlivo ani vo vzájomnej súvislosti konštatovať, že individuálny subjekt sa podieľal na praktikách obchádzania, konkrétne na prekládke, ani že sa také praktiky vyskytovali na úrovni krajiny. Rada teda nemohla len na základe týchto dvoch skutočností dospieť k záveru, že bola preukázaná druhá podmienka existencie obchádzania, teda že zmena v štruktúre obchodu vychádzala z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistovala iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla.**********

61. Prvá z týchto dvoch skutočností, teda existencia zmeny v štruktúre obchodu, totiž nie je ničím iným ako prvou podmienkou existencie obchádzania. Ako takú ju teda nemožno považovať za nepriamy dôkaz o existencii druhej z týchto podmienok, pričom inštitúcie musia naopak preukázať, že sú splnené všetky podmienky existencie obchádzania.**********

62. Pokiaľ ide o druhú z týchto dvoch skutočností, teda odmietnutie spolupráce výrobcov/vývozcov predstavujúcich 75 % vývozu do Únie, z judikatúry spomenutej v bode 51 týchto návrhov vyplýva, že odmietnutie spolupráce ako také bez akéhokoľvek iného dôkazu neumožňuje predpokladať existenciu obchádzania. Rada preto nemôže zo samotného odmietnutia spolupráce – hoci aj prevažnej – časti zainteresovaných výrobcov/vývozcov priamo vyvodiť, že títo výrobcovia/vývozcovia sa podieľali na praktikách obchádzania.

63. Je pravda, že – ako vyplýva z bodov 50, 52 a 53 týchto návrhov – v prípade, o aký ide v prejednávanej veci, keď zainteresované strany, ktoré nespolupracovali pri prešetrovaní, predstavujú väčšinový podiel na dovoze daného výrobku do Únie, bremeno preukázania obchádzania, ktoré nesú inštitúcie, je výrazne zmiernené. Hoci za takých podmienok nie je nevyhnutné, aby inštitúcie preukázali existenciu konkrétnych praktík obchádzania, napriek tomu musia mať k dispozícii prinajmenšom niekoľko skutočností, ktoré môžu nasvedčovať existencii takýchto praktík.**********

64. V tomto prípade však nevyplýva ani zo sporného nariadenia, ani zo spisu, že – s výnimkou dvoch skutočností spomenutých v odôvodnení 78 sporného nariadenia (zmena v štruktúre obchodu a odmietnutie spolupráce) – mali inštitúcie k dispozícii iné skutočnosti nasvedčujúce existencii praktík obchádzania a najmä prekládky. Práve naopak, Komisia v nadväznosti na otázku, ktorú jej Súdny dvor položil na pojednávaní, výslovne potvrdila, že inštitúcie konštatovali existenciu praktík obchádzania na úrovni Srí Lanky výlučne na základe týchto dvoch skutočností.

65. Za týchto okolností Maxcom, Komisia a Rada podľa môjho názoru nemôžu oprávnene vytýkať Všeobecnému súdu, že pochybil, keď dospel k záveru, že Rada porušila článok 13 ods. 1 základného nariadenia, a z tohto dôvodu zrušil sporné nariadenie.

66. Na tomto závere nič nemenia jednotlivé tvrdenia uvedené v odvolaniach.

67. V prvom rade Maxcom tvrdí, že za podmienok, akými sú podmienky posudzované v prejednávanej veci, by bolo možné dospieť k záveru, že City Cycle sa podieľala na prekládke. V tejto súvislosti som však v bodoch 58 a 59 týchto návrhov poukázal na to, že – na rozdiel od Indonézie – pokiaľ ide o Srí Lanku, Rada neodôvodnila záver týkajúci sa existencie praktík obchádzania na úrovni krajiny v zmysle článku 13 ods. 1 tretej vety základného nariadenia (konkrétne existencie prekládky na Srí Lanke) individuálnym konštatovaním týkajúcim sa určitého výrobcu/vývozcu (konkrétne spoločnosti City Cycle). Rada vyvodila existenciu takých praktík len z dvoch skutočností – uvedených v bodoch 56 a 59 týchto návrhov –, ktoré, ako už bolo uvedené, samy osebe neumožňovali odôvodniť taký záver.

********** Pozri v tejto súvislosti aj analýzu uvedenú v bode 87 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

********** Pozri bod 48 týchto návrhov a odkazy v poznámke pod čiarou 28.

********** Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 53) a podrobnejšie body 70 a 71 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

Z toho vyplýva, že aj za predpokladu, že by na základe dokumentov založených v spise teoreticky bolo možné dospieť k záveru, že City Cycle sa podieľala na prekládke, Rada neodôvodnila svoj záver o existencii praktík obchádzania na úrovni krajiny takým konštatovaním. Za týchto okolností vzhľadom na to, že tento záver Rady sa neopiera o skutočnosti, ktoré by ho dostatočne podporovali, nemožno vytýkať Všeobecnému súdu, že konštatoval, že uvedená inštitúcia porušila článok 13 ods. 1 základného nariadenia.

68. Maxcom ďalej uvádza tvrdenia týkajúce sa údajných rozporov v napadnutom rozsudku.********** V tejto súvislosti však poukazujem na to, že skutočnosť, že informácie poskytnuté spoločnosťou City Cycle počas prešetrovania boli nedostatočné a nevyjadrovali skutočnú ochotu spolupracovať, takže Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie Rady zamietnuť žiadosť spoločnosti City Cycle o oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia, vôbec nie je v rozpore s konštatovaním uvedeným v bodoch 60 až 65 týchto návrhov, že Všeobecný súd nepochybil, keď konštatoval, že Rada porušila článok 13 ods. 1 základného nariadenia.**********

69. V druhom rade, pokiaľ ide o tvrdenia Komisie a Rady zhrnuté v bode 45 týchto návrhov, na ich zamietnutie stačí uviesť, že vychádzajú z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku, a teda z nesprávneho predpokladu. V žiadnom bode tohto rozsudku totiž Všeobecný súd nekonštatoval, že inštitúcie musia pozitívne preukázať, že každý jednotlivý výrobca/vývozca vykonáva prekládku.

70. V treťom rade, pokiaľ ide o výhrady zhrnuté v bode 46 týchto návrhov, ktoré spochybňujú dostatočnosť záverov Všeobecného súdu na zrušenie sporného nariadenia, z úvah uvedených v bodoch 60 až 65 týchto návrhov vyplýva, že ich treba zamietnuť.

71. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa domnievam, že odvolacie dôvody, ktoré uviedli Maxcom, Komisia a Rada, založené na tom, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil článok 13 ods. 1 základného nariadenia, treba zamietnuť.

C – O odvolacích dôvodoch založených na nedostatku odôvodnenia, rozpornom odôvodnení a skreslení skutkového stavu

1. Argumentácia účastníkov konania

72. Komisia svojím tretím odvolacím dôvodom a Rada svojím druhým odvolacím dôvodom spochybňujú odôvodnenie napadnutého rozsudku. Rada tiež tvrdí, že došlo ku skresleniu skutkového stavu.

73. V prvom rade inštitúcie tvrdia, že napadnutý rozsudok nevysvetľuje, prečo Rada porušila článok 13 ods. 1 základného nariadenia. Po prvé v napadnutom rozsudku sa neuvádza, či chyba, ktorej sa Rada dopustila, je obyčajným nesprávnym posúdením, alebo zjavne nesprávnym posúdením. Po druhé Všeobecný súd nevysvetlil, prečo dôkazy, ktoré mu boli predložené, vrátane dostupných informácií, neumožňujú dospieť k záveru, že City Cycle vykonávala prekládku.

********** Pozri bod 44 týchto návrhov.

********** Pokiaľ ide o vzťah medzi odsekmi 1 a 4 článku 13 základného nariadenia, pozri bod 49 týchto návrhov. Pozri tiež bod 48 a poznámku pod čiarou 36 návrhov týkajúcich sa vecí Chin Haur.

74. V druhom rade sa Komisia domnieva, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je rozporné. V tejto súvislosti táto inštitúcia poukazuje na to, že z bodu 97 napadnutého rozsudku vyplýva, že dôkazy predložené spoločnosťou City Cycle neumožňujú preukázať, že bola skutočne vývozcom s pôvodom na Srí Lanke alebo že spĺňala kritériá stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Komisia si v tejto súvislosti kladie otázku, ako tieto dôkazy napriek tomu, že svedčia o tom, že City Cycle sa dopúšťala obchádzania prostredníctvom montážnych činností, môžu nepreukazovať, že sa podieľala aj na prekládke.

75. Rada subsidiárne tvrdí, že Všeobecný súd skreslil zistený skutkový stav. Po prvé vzhľadom na to, že prekládka bola náležite preukázaná na úrovni krajiny a žiadosť spoločnosti City Cycle o oslobodenie bola neopodstatnená, Rada zastáva názor, že jediný záver, ktorý Všeobecný súd mohol vyvodiť zo skutkového stavu, bol, že City Cycle vykonávala prekládku. Všeobecný súd tým, že dospel k inému záveru, skreslil skutkový stav. Po druhé toto skreslenie vyplýva aj zo záverov uvedených v napadnutom rozsudku v súvislosti so žiadosťou spoločnosti City Cycle o oslobodenie, ktoré vylučujú, že by táto spoločnosť spĺňala podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa výrobky na základe montáže v krajine, ktorej sa týka prešetrovanie, stali výrobkami s miestnym pôvodom.

2. Posúdenie

76. Pokiaľ ide v prvom rade o výhrady založené na nedostatku odôvodnenia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musia z odôvodnenia rozsudku jasne a jednoznačne vyplývať úvahy Všeobecného súdu, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého rozhodnutia a Súdny dvor mohol vykonať svoje súdne preskúmanie. Povinnosť odôvodnenia, ktorú má Všeobecný súd v súlade s článkom 36 a článkom 53 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, je splnená vtedy, keď použité odôvodnenie, hoci je implicitné, umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd neprijal ich tvrdenia, a poskytne Súdnemu dvoru dostatok podkladov, aby mohol vykonať svoje preskúmanie. **********

77. Z bodov 54 a 55 týchto návrhov však vyplýva, že hoci Všeobecný súd v napadnutom rozsudku podrobne nevysvetlil úvahy, na základe ktorých čiastočne zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti City Cycle, tieto úvahy možno z uvedeného rozsudku jednoznačne vyvodiť, čo umožňuje Súdnemu dvoru, aby vykonal svoje súdne preskúmanie. Z tohto pohľadu preto nemožno podľa môjho názoru napadnutý rozsudok považovať za nedostatočne odôvodnený.

78. Pokiaľ ide o ostatné výhrady, po prvé výhrada založená na tom, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, pretože nevysvetľuje, či chyba, ktorej sa Rada dopustila, je obyčajným nesprávnym posúdením, alebo zjavne nesprávnym posúdením, nemôže podľa mňa uspieť. Hoci je totiž samozrejme žiaduce, aby Všeobecný súd vo svojich rozsudkoch uviedol kritérium súdneho preskúmania, ktoré používa, rozsudok nemožno považovať za nedostatočne odôvodnený iba preto, že Všeobecný súd v ňom výslovne neuvádza kritérium súdneho preskúmania, ktoré použil. Keďže však

********** Pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 10. apríla 2014, Areva a i./Komisia (C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, body 54 a 55).

inštitúcie z vecného hľadiska nenapadli použitie nesprávneho kritéria súdneho preskúmania, ale obmedzili svoje výhrady na nedostatok odôvodnenia**********, otázka, či kritérium konkrétne použité v napadnutom rozsudku bolo alebo nebolo správne, nie je predmetom prejednávaných odvolaní.

79. Po druhé, čo sa týka výhrady založenej na tom, že Všeobecný súd nevysvetlil, prečo dôkazy, ktoré mu boli predložené, vrátane dostupných informácií, neumožňujú dospieť k záveru, že City Cycle vykonávala prekládku, táto výhrada tiež nemôže obstáť. Z judikatúry totiž vyplýva, že neprináleží Súdnemu dvoru vyžadovať od Všeobecného súdu, aby odôvodnil každý svoj výber, keď na podporu svojho rozhodnutia zohľadní jeden dôkaz, ale nie iný. Rozhodnúť inak by znamenalo, že Súdny dvor by nahradil svojím vlastným posúdením týchto dôkazov posúdenie vykonané Všeobecným súdom, čo nie je v jeho právomoci.**********

80. Pokiaľ ide v druhom rade o výhradu založenú na rozpornom odôvodnení, domnievam sa, že táto výhrada vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku. V bode 97 napadnutého rozsudku totiž Všeobecný súd vôbec neuviedol, že dôkazy predložené spoločnosťou Chin Haur nasvedčovali tomu, že sa dopúšťala obchádzania prostredníctvom montáže.

81. Čo sa týka v treťom rade výhrad Rady založených na skreslení skutkového stavu, treba pripomenúť, že podľa judikatúry musí takéto skreslenie zjavne vyplývať z dokumentov nachádzajúcich sa v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov.**********

82. Celá argumentácia Rady sa však zakladá na predpoklade, že existencia prekládky na úrovni krajiny v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia bola preukázaná. Z bodov 60 až 65 týchto návrhov však vyplýva, že Všeobecný súd podľa môjho názoru správne rozhodol, že to nebolo tak. Výhrada Rady preto vychádza z nesprávneho predpokladu. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd – v rozpore s tým, čo tvrdí Rada – neskreslil skutkový stav.

83. Z vyššie uvedeného vyplýva, že podľa môjho názoru tak tretí odvolací dôvod Komisie vo veci C-254/15 P, ako aj druhý odvolací dôvod Rady vo veci C-260/15 P treba zamietnuť.

84. Za týchto podmienok sa domnievam, že odvolania spoločnosti Maxcom, Komisie a Rady treba zamietnuť v celom rozsahu.

********** V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu založeného na nesprávnom uplatnení článku 13 ods. 1 základného nariadenia Komisia po tom, čo uviedla, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré malo sporné nariadenie porušovať toto ustanovenie, kvalifikuje ako nesprávne právne posúdenie okolnosť, že „napadnutý rozsudok vôbec neuvádza normu súdneho preskúmania a predovšetkým nespresňuje, či sa Rada dopustila obyčajného nesprávneho posúdenia, alebo zjavne nesprávneho posúdenia“. V tomto kontexte však Komisia neuvádza žiadnu argumentáciu týkajúcu sa tejto výhrady a obmedzuje sa na to, že – „pokiaľ ide o podrobnejšiu analýzu“ – výslovne odkazuje na svoj druhý odvolací dôvod založený na nedostatku odôvodnenia. Treba však zdôrazniť, že samotnú kvalifikáciu nesprávneho právneho posúdenia, vyvodenú z neuvedenia použiteľného kritéria súdneho preskúmania uplatnenú Všeobecným súdom, bez toho, aby bolo táto kvalifikácia podporená akýmkoľvek tvrdením alebo vysvetlením, okrem všeobecného odkazu na žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia, však nemožno vykladať ako samostatnú výhradu založenú na tom, že Všeobecný súd prekročil požadovanú úroveň súdneho preskúmania, čím nerešpektoval voľnú úvahu, ktorú inštitúciám priznáva judikatúra [rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 29 a citovaná judikatúra]. Za týchto okolností sa táto výhrada Komisie v podstate zhoduje s výhradou založenou na nedostatku odôvodnenia analyzovanej v tomto bode. V tejto súvislosti uvádzam, že z článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že prináleží odvolateľom, aby dostatočne vysvetlili tvrdenia, ktoré uvádzajú na podporu svojich odvolaní.

********** Pozri rozsudok zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 161).

********** Pozri rozsudok z 2. júna 2016, Photo USA Electronic Graphic/Rada (C-31/15 P, EU:C:2016:390, bod 52 a citovanú judikatúru).

VI – O trovách

85. Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

86. Ak si Súdny dvor osvojí moje posúdenia troch spojených odvolaní, Maxcom, Komisia a Rada nebudú mať úspech vo veci. Keďže City Cycle navrhla, aby bola Maxcom, Komisii a Rade uložená povinnosť nahradiť trovy konania, navrhujem, aby ich Súdny dvor zaviazal na náhradu trov konania, ktoré tak v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní vynaložila City Cycle.

VII – Návrh

87. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Odvolania sa zamietajú.

2. Maxcom Ltd, Európska komisia a Rada Európskej únie sú povinné nahradiť trovy prvostupňového konania, ako aj tohto konania, ktoré vynaložila City Cycle Industries.